

PÜHA PEREKONNA PÜHA

(Esimene lugemine Si 3:2-6.12-14)

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Issand austab isa tema laste kaudu ja kinnitab ema õigust oma poegade üle. Kes austab isa, teeb heaks oma patu, kes peab lugu emast, kogub endale varandust. Kes isa austab, sellel on hea meel oma lastest; siis kui ta palvetab, võetakse tema palve kuulda. Kes austab oma isa, selle elu on pikk, ja kes Issanda sõna kuulab, selle ema on rahul. Mu poeg, kanna hoolt oma isa eest siis, kui ta vanaks jääb, ja ära kurvasta teda ta eluajal. Ole temaga kannatlik, kui tema aru jääb nõdraks, ja ära pilka teda, kui sina oled täies väes. Sest halastus isa vastu ei unune ja loeb sulle patuohvri eest. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 128:1-2. 3. 4-5. R: 1)

R: Õnnis on see, kes käib Issanda teedel.

Õnnis on inimene, kel on aukartust Issanda vastu,
kes käib Issanda teedel.

Su oma kätetöö toidab sind,
sa oled õnnis ja su käsi käib hästi.

R:

Sinu naine on nagu viljakas viinapuu,
su kodutares,

Sinu lapsed on nagu õlipuu võsud
ümber su laua.

R:

Jah, nii õnnistatakse inimest,
kel on aukartust Issanda vastu.

Issand õnnistagu sind Siionist
ja sa näed Jeruusalemma head põlve kogu oma eluaja.

R:

(Teine lugemine Kl 3:12-21)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, rõivastuge nagu armastatud pühad ja Jumala äravalitud südamliku kaastunde, lahkuse, leplikkuse, tasaduse ja kannatlikkusega. Taluge üksteist ja andke üksteisele andeks, kui ühel on teisele midagi ette heita. Nii nagu Issand on teile andeks andnud, nõnda tehke teiegi. Aga üle kõige olgu armastus, sest selles on ühtsus ja täiuslikkus. Valitsegu teie meelte üle Kristuse rahu, sest selles te olete kutsutud nagu ühe ihu liikmed. Kristuse sõna elagu teie keskel kõiges oma rikkuses. Manitsege ja õpetage üksteist kõige tarkusega, lauldes psalme, hümne ja vaimulikke laule, nii nagu Vaim annab, sest teie olete Jumala armu all. Ja kõik, mida te teete, olgu tehtud Issanda Jeesuse nimel, tänades tema läbi Jumalat Isa. Naised, seadke end meeste tahte järgi, nagu on sünnis Issandas. Mehed, armastage oma naisi ja ärge olge nende vastu karmid. Lapsed, olge oma vanemaile kõiges kuulekad, sest see on Issandale meelepärane. Isad, ärge kiusake oma lapsi taga, et nad ei kaotaks julgust. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Kl 3:15a.16a)

Halleluoja. Kristuse rahu olgu teie keskel,
Kristuse sõna olgu teie südames. Halleluoja.

(Evangeelium B aastal Lk 2:22-40 lühivariant 2:22-32)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal, kui said täis Jeesuse vanemate puhastuspäevad, mis Moosese seaduses olid ette nähtud, viisid nad oma lapse Jeruusalemma, et teda seal seada Issanda ette. Nii nagu on kirjutatud Issanda seaduses: iga poeglaps, kes on oma ema esmasündinu, pühitsetagu Issandale ning toodagu ohver nagu seaduses on öeldud – paar turteltuvi või kaks muud noort tuvi.

Sel ajal elas Jeruusalemmas mees, kelle nimi oli Siimeon. Ta oli õiglane ja vaga ning ootas Jeruusalemma lunastust, ning Püha Vaim oli tema üle. Temale oli Püha Vaim ilmutanud, et ta ei näe surma enne, kui ta on näinud Issanda Salvitut. Ja Püha Vaim juhtis ta sel päeval templisse, kui vanemad Jeesuse sinna tõid, et täita seda, mis seaduses oli ette nähtud. Siis võttis Siimeon Jeesuse sülle, kiitis Jumalat ja ütles: “Issand, nüüd lased sa oma sulasel rahu minna, nii nagu sa oled öelnud, sest minu silmad on näinud sinu lunastust, mille sa oled valmistanud kõigi rahvaste nähes, valguseks, mis peab ilmuma paganaile, ja auhiilguseks oma rahvale Iisraelile.” Aga Jeesuse isa ja ema panid seda imeks, mida temast räägiti. Ja Siimeon õnnistas neid ning ütles Maarjale, tema emale: “Vaata, see inimene on seatud langemiseks ja tõusmiseks paljudele Iisraelis, ning märgiks,

millele hakatakse vastu, et saaksid avalikuks paljude südamete mõtlemised. Kuid sinu endagi hingest peab mõõk läbi tungima.”

Seal oli ka naisprohvet Hanna, Fanueli tütar, Aaseri hõimust, kes oli väga elatanud. Ta oli elanud pärast neitsipõlve oma mehega seitse aastat ja pärast lesena kuni kaheksakümne neljanda eluaastani. Ta oli sageli templis ja teenis Jumalat paastudes ja palvetades nii öösel kui päeval. Sellel tunnil tuli ka tema nende juurde ja ülistas Jumalat ning kõneles Jeesusest kõigile, kes ootasid Jeruusalemma lunastust.

Ja kui nad olid täitnud kõik, mis Issanda seaduses oli ette nähtud, läksid nad tagasi Galileamaale, oma Naatsareti linna. Ja lapsuke kasvas ja sai tugevaks ja targaks, ning Jumala arm oli tema üle. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kahtlemata on võimalik loendada arve, alustades ühega ja minnes lõpmatuse suunas. Alguses võib see tegevus tunduda mänguna, kuid suurema mahu korral võib muutuda isegi tööks. Siis aga, kui inimene hakkab taipama, et lõpmatuseni ta sel teel küll mitte kuidagi ei jõua, muutub edasi loendamine piinaks. Kuid sellel arusaamisel on ka positiivne mõju, sest nii saab inimesele selgeks, et mõttetud tegevused on reaalselt olemas – tegelikult saaks aga nende asemel seada endale ülesanded, mis on teostatavad, mis viivad kuhugi välja.

Tundub, et aegajalt kipume seda kogemust unustama, ja vajame taas meeldetuletust, et lootusetult lahendamatuetele probleemidele pole mõtet aega ega energiat kulutada.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, inimese eluiga on lühike, sellele on määratud algus ja lõpp – aega ja energiat ei ole meile antud piiramatult. Kui märkamatuult mööduvad aastad: taas jõuab üks neist lõpule ja algab järgmine. Katoliku kiriku kalendri järgi langeb seekord mööduva aasta viimasele päevale nii Püha Perekonna püha kui ka Pühima Neitsi Maarja Jumalaema suurpüha eelõhtu. See viib mõtted maisematele asjadele: perekonnale, isale ja emale, abikaasadele, lastele ja lastelastele, õdedele ja vendadele.

Üldise maailmasegaduse taustal näeme iga päev üha selgemalt, kuidas suur osa inimese armastusest taandub rõõmude kõrval järjest rohkem murele oma lähedaste pärast. Ka Jeesuse ema suhe oma pojasse vaatab piibli lehekülgedelt vastu ennekõike murena, kas tema ise on teinud kõik, et pakkuda temast sündinud Jumalale parimat; kas äkki tema süü läbi ei juhtu midagi halba; kas ta suudab hoiduda tegemast saatuslikku viga, nii et mõne tema mõtlematu teo pärast jääb maailma lunastus

tulemata? “Sinu hingest peab mõõk läbi tungima” – nagu ütles talle vaga Siimeon juba siis, kui Jeesus oli alles rinnalaps.

Kui palju on maailmas emasid ja isasid, kelle armastuse ainus väljendus oma laste vastu on üks suur mure, eriti siis, kui lapsed on haiged, ei saa elus hakkama või on läinud halvale teele. Sama kehtib ka teistpidi – laste armastusest oma vanemate vastu jääb sageli lõpuks järele vaid hirm nende pärast: kas nad oma vanaduse hapruses ei kuku, ei vigasta end nii raskelt, et ei suuda endale enam abigi kutsuda. Ka armastus oma abikaasa vastu teeb rahutuks: kas tema tervis peab vastu, kas austus ja soov kokku jääda on ikka veel mõlemapoolne? Igapäevarutiinis jääb armastusest sageli järele peamiselt kurbus ja mure, vahel ka hinge näriv täitmatu soov parandada midagi, mis on juba ammu parandamatu.

Elukogemuste kasvades võib sageli selguda, et armastades on palju rohkem põhjust olla kurb kui tunda rõõmu. Vanemalt inimeselt ei saa tema elatud aastaid enam ära võtta, kuid noor võib iga hetk sattuda õnnetusse, kaotada tervise või koguni elu – ja lõpuks oleme me kõik ohus kaotada igavene elu. Nii jääb isegi armastusest Jumala vastu lõpuks järele vaid mure... sest mis kasu on kogu meie hardumusest, kui meie teod ja nende tagajärjed räägivad sealsamas kõrval hoopis teist keelt.

Armas kogudus, kuigi õed ja vennad jäävad meie otsesest vastutusest enamasti kõrvale, on inimese keskne suhe oma ligimesse väljendatud just nende kaudu. Nagu Jeesus on öelnud: “Tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete te minule teinud.” (Mt 25:40) ... Üksinda ja omaenese tahtest ei ole me tulnud siia maailma, üksinda ei pääse me Jumalariiki. Iga inimene tahaks, et tema lähedastel ja sõpradel läheks hästi, sest mingi nähtamatu niidiga oleme ikka seotud, nii algustes kui lõppudes. Lõpmatus ja igavik on aga Jumala käes, tema käes on lahendus kõigele sellele, mida inimene ei suuda. See on meie usk ja lootus, et me ei muretse asjata, et meie pingutustel on lõpuks siiski mõte, ja et me saame kord vabaks maise piiratuse ahelaist. Aamen.